

A Páva Utcai Holokauszt Múzeum Előtt

A kép a Páva utcai Holokauszt Múzeum előtt készült 2004-ben. Balról jobbra: az öcsém, Peter Molnár, én, Michelle, Peter egyik lánya, a nagynéném, Köves Kálmánné, Peter másik lánya, Amber, Vízhányó Andrea és Szilvia [Köves Kálmánné unokái], és az anyjuk, Vízhányó Judit. Anyám legkisebb testvére, Katz Kálmán 1910-ben született. Valamikor az 1930-as években Kövesre magyarosított. Szűcs lett, jól menő boltja volt. Még mindig megvan, most a lánya van benne. Kálmán 1939-ben vonult be először munkaszolgálatra, és 1940 végén hazaengedték. 1941-ben megint behívták. 1942-ben a Don-kanyarnál megsebesült, a magyarok otthagyták. Az oroszok megmentették az életét, kórházba vitték. Meggyógyították, majd kivitték Szibériába, ahonnan 1947 végén jött haza. Folytatta a szűcsmesterséget. Lett megint üzlete. 1950-ben megnősült, elvette Schneitzer Gabriellát. Két gyerek van a házasságból, Tamás és Judit. Tamásnak van egy lánya, Juditnak van két lánya. Itt élnek, Magyarországon. Abban az időben, amikor a szüleink börtönben voltak, Péter öcsém Köveséknél lakott a Semmelweis utca 17. III. emelet 2-ben. Kálmán bácsi apja helyett apja volt, Gabi néni anyja helyett anyja. Ezért is maradt meg a mai napig az egészen közeli, családi kapcsolat velük.